

L'amor entre generacions: adolescència i vellesa

EVA MARTÍNEZ ESCOBOSA

Mercè Roca és una escriptora amb una llarga trajectòria literària i amb uns vint-i cinc llibres publicats —entre els quals destaco *Com un miratge* (1988), novel·la juvenil que em va captivar durant la meua adolescència— i guanyadora de premis tan importants com el Víctor Català (1985), el Josep Pla (1986), el Sant Jordi (1992) i el Ramon Llull (2000). Actualment és candidata a l'alcaldia de Girona per ERC a les eleccions previstes per al 2015.

Aquesta novel·la està dirigida al lector juvenil, i arriba al cor per la seva tendresa. S'hi percep un gran domini de la llengua, amb un ampli vocabulari, variants dialectals, frases fetes i diverses expressions per a cada personatge. És fàcil i ràpida de llegir, irònica i molt divertida.

S'inicia amb el viatge de tres personatges que pertanyen a dues generacions ben distintes per la diferència d'edat: l'adolescència i la vellesa, l'avi Genís, el seu nét Albert i la seva com-

panya de classe, la Neus. Durant el transcurs de l'obra sorgirà l'amor entre ells. Tots tres emprendran una llarga cursa d'obstacles, durant tres dies, a la recerca de la senyoreta Isabel Vallès, un amor de joventut de l'avi Genís. El periple els trasllada de Girona a Gandesa, de Gandesa a Tremp i de Tremp a Girona, en un 4L antic i reparat per l'Albert, que estudia mecànica, i en el qual ha posat a la pràctica els seus coneixements a fi de posar-lo en marxa.

Es percep una evolució dels sentiments de l'Albert envers el seu avi: al principi, de ressentiment, perquè no entén els seus pensaments, però després donarà suport a la seva il·lusió de retrobar un antic amor i sabrà guardar-ne el secret als seus pares. Resultarà una aventura que tindrà mil revolts per les peripècies en què es veuran immersos durant l'intens trajecte.

L'escriptora defensa la cultura com a base de l'Estat del benestar, que ens ajuda a ser més feliços i més cultes.

ROCA, Maria Mercè

Mil revolts

Premi Barcanova de literatura infantil i juvenil 2012
Editorial Barcanova
Barcelona, 2013. 192 p.

Tot i ser una novel·la juvenil, la recomano a tots els públics perquè mostra una relació intergeneracional entre un avi i un nét que comparteixen una bonica història d'amor plena de sentiments, molt humana i que s'apropa al lector.

Josep Maria Corredor, el lluitador que no va

XAVIER CORTADELLAS

Ja hem fet tard per recordar els primers cent anys de Josep Maria Corredor. Per sort, Francesc Montero i l'editorial Acontravent han ajuntat esforços per publicar *Contra la valoració de la mediocritat*, un llibre en què el recull d'articles de Corredor, en total divuit, ordenats cronològicament de 1946 a 1980, ve precedit per la presentació que ens en fa Montero. No deu ser casual que el primer d'aquests articles es tituli «Sobreviure» i que fos publicat a *Germanor*, una de les grans capça-

leres catalanes de l'exili. I no sorprèn perquè, justament, Corredor va tenir prou força per sobreviure a l'exili, però no per adaptar-se a les renúncies de la transició. Va suïcidar-se a Perpinyà el 1981.

A l'últim article de tots, «Carles Riba a l'exili», publicat al diari *Avui*, Corredor comença recordant un dia de l'hivern del primer any de l'exili a Montpeller, en què Carles Riba i ell, entre altres exiliats catalans, van anar a comprar il·legalment deu quilos de faves seques. Corredor ho aprofita

per presentar-nos els dubtes ètics del nostre gran hel·lenista i la seva incapacitat per assumir la tragèdia col·lectiva que estaven vivint: ho contrasta amb la profunditat amb què comprenia les tragèdies gregues. Sense escriure-ho explícitament, però, compara la seva actitud amb la de Pau Casals i amb la de Pompeu Fabra: és obvi que Riba hi surt perdent. Fabra i Casals van ser per a Corredor «els dos únics catalans que he conegut que sabien escoltar sense interrompre». Ell mateix deia de si mateix que no en sabia gens.